

Marktconsultatie:

Inkoopstrategie Gemeenschappelijke Regeling Jeugdhulp Rijnmond (GRJR)

Verslag Marktconsultatie

Digiloog 14 december 2020

OPDRACHT F Crisis

BREAKOUTSESSIE 1

Deelnemers sessie: Timon, Enver, William Schrikker, 's Heerenloo, Yulius.

Gespreksleider: Regine Suijker

Technisch leider: Ron van Zon

1. Opening

Voorzitter Jan Smid opent om 16.02 uur het plenaire gedeelte van de consultatie over de opdracht Crisis.

Plenair wordt kort uitgewisseld of er vragen zijn naar aanleiding van de presentatie van vorige week. Dit blijkt niet het geval. Hierna wordt overgeschakeld naar de deelsessies.

Stelling 1 (Vraag): Onze wens is een integrale toegang voor crisis. Hoe zouden we dit het beste kunnen vormgeven?

Erik Nagtegaal (Enver) zou op een vergelijkbare manier als in de afgelopen periode vorm willen geven aan de inkoop: een perceel gunnen aan één partij die een integraal aanbod doet en verantwoordelijk is voor een gezamenlijke uitvoering met collega-organisaties.

In het consultatiedocument is aandacht voor kritische noten, maar wordt een aantal belangrijke stappen gemist. De huidige uitvoering binnen het budget is er daar één van. De toegang zoals die nu is georganiseerd, is wat verwarrend. Doorontwikkeling naar één centrale toegang zou zeer wenselijk zijn. Dat zou niet moeten gebeuren vanuit de aanbieder, zoals nu Enver dat is, maar als een apart onderdeel.

John Schotanus (William Schrikker) reageert vanuit de pleegzorg. Soms zijn contacten tussen zorgaanbieders goed, maar kost een zoektocht naar een crisisplaats toch een heleboel tijd, moeite en energie. Er is winst te boeken door verbinding te zoeken. Heel vaak duren zoektochten lang doordat relevante kennis ontbreekt. Of dat één integrale toegang moet zijn, weet hij niet, in ieder geval een goed georganiseerde. De toegang in één hand houden, is een mogelijkheid, maar daar moet pleegzorg ook onderdeel van zijn. Eén 'partij' als centraal punt lijkt handig. Dit hoeft niet per se te betekenen een zorgaanbieder. Het kan ook een andere organisatie zijn.

De voorzitter is benieuwd hoe één regie kan ontstaan als verschillende expertises worden aangekocht bij verschillende aanbieders.

Ron van Zon (GRJR) maakt een onderscheid tussen de uitvoering van crisishulp en de toegang waarover het nu gaat. In de huidige situatie is de crisishulp uitsluitend toegankelijk via de acute dienst of het crisisinterventieteam. Spreker wijst op een voorgenomen pilot van GGZ Delfland, Parnassia en JBRR, ondersteund door Yulius en Enver. Daarbij zou de toegang via de acute dienst verdwijnen en nog slechts zijn voorbehouden aan het crisisinterventieteam.

Myrthe Koster (Yulius) bepleit dat één team met vertegenwoordiging van alle partijen oordeelt. Er is behoefte aan meer gezamenlijkheid. In Zuid-Holland Zuid werken twee gescheiden diensten (Yulius en de J&O-partijen). In het Haagse model, waarop het voorstel is gebaseerd, zitten de GGZ- en J&O-partijen gezamenlijk in een team. Als in het crisismoment wordt samengewerkt, is de samenwerking daarna doorgaans ook beter.

De voorzitter vat naar aanleiding van de reacties samen dat de integrale toeleiding los kan staan van de uiteindelijke crisishulpverlening zelf maar triage integraal plaats vindt.

Stelling 2: We organiseren de inkoop per expertise (GGZ, J&O, LVB)

Myrthe Koster (Yulius) merkt op dat het zorglandschap niet compleet is, maar gaten vertoont in zorgzwaarte. De SGGZ-partijen die de zwaarste zorg leveren, Youz en Yulius, hebben zware zorg afgebouwd. De partijen die zijn gegund, hebben 'licht' opgebouwd. Daardoor is in het midden een gat ontstaan.

Ernst Jan van Keulen (Timon) geeft aan dat wat verloren is gegaan niet zozeer met de inkoop heeft te maken. Niet iedereen interpreteert de integrale opdracht hetzelfde. Iedereen die heeft getekend, heeft daarmee aangegeven zich voor alle doelgroepen verantwoordelijk te voelen. In de praktijk is geen enkele aanbieder in zichzelf integraal verantwoordelijk, noch slaagt het totale zorglandschap erin integraal te werken. Met een integrale opdracht zouden geen gaten in het zorglandschap mogen vallen. De opdrachtgever dient dan wel te registreren dat degene die de integrale opdracht aanneemt ook integraal gaat leveren.

Myrthe Koster (Yulius) merkt op dat de opdrachtgever mede bepaalt hoe het landschap eruit komt te zien en hoe zorg wordt verleend. Er zijn wel gaten ontstaan. Er is ingekrompen op de SGGZ, waardoor jongeren in crisis niet worden geholpen.

Ernst Jan van Keulen (Timon) vult aan dat de partijen die bijvoorbeeld in E zijn gegund in principe alle expertise in huis hebben om samen een dekkend zorglandschap te creëren. De partijen waarvan nog iets meer nodig is, zitten aan hun plafond. Partijen die geld over hebben, zijn er niet. De partijen hebben een goed landschap gecreëerd. Zowel de budgetplafonds als de perceelknippen zorgen ervoor dat er gaten vallen. Doordat is opgeknipt in percelen en iedereen binnen het perceel een eigen budgetplafond heeft, maakt iedereen eigen bedrijfskeuzes die niet per se het zorglandschap dienen. Op basis van budgetplafonds en perceelknippen heeft iedere partij het eigen portfolio aangepast. Dat leidt tot hiaten in het zorglandschap. Binnen de inkoopmethodiek kijkt ieder in eerste instantie naar de eigen bedrijfsvoering.

Ellen Kortekaas (GRJR) heeft in diverse gesprekken gehoord dat de perceelgrenzen een optimale situatie in de weg kunnen staan. Ook in de nieuwe gunning wordt niet letterlijk iedereen gecontracteerd. Zij vraagt hoe dan kan worden voorkomen dat weer gaten ontstaan.

John Schotanus (William Schrikker) reageert dat het wegnemen van grenzen niet het meest fundamentele is. De budgetplafonds zijn veel meer sturend. Als de budgettering niet wordt gewijzigd, blijft het keurslijf bestaan.

Ellen Kortekaas (GRJR) veronderstelt dat, hoe bepalend de budgetplafonds ook zijn, bij het maken van nieuwe keuzes opnieuw gaten in het zorglandschap kunnen ontstaan.

Erik Nagtegaal is weliswaar aanwezig namens de huidige aanbieder Enver, maar is daar niet de projectmanager. De opdracht is om voor komend jaar binnen het budget van € 8.600.000 alle crisishulp in Rotterdam-Rijnmond in te vullen. Met diverse zorgaanbieders dient men een integraal aanbod te leveren aan ambulante, pleegzorg- en residentiële crisisopvang, in die volgorde van voorkeur. Enver heeft in de afgelopen vier jaar alleen maar afgebouwd. In het dagelijkse werk zou men meer aanbod bij piekbelastingen willen hebben, maar uiteindelijk kan op alle crisisvragen antwoord worden gegeven. Soms zijn er heel ingewikkelde crisisvragen, waarvoor met de gemeente wordt geschakeld. Enver neemt in de regiegroep gezamenlijk met de collega's besluiten over waar meer ontwikkeling nodig is en waar het minder kan. Daar heeft de gemeente een belangrijke regiefunctie. De samenwerking tussen partners waarvan er maar één de gegunde partij is, levert aparte situaties op. De vraag is dan ook relevant of het verstandig is dit voort te zetten. Het gezamenlijk commitment moet wel verder worden ontwikkeld. Als het perceel zou worden opgeknipt (LVB, GGZ en J&O), bestaat het risico dat er pas écht gaten vallen.

Ron van Zon (GRJR) vraagt of Enver de voorkeur heeft voor één 'hoofdaannemer' of liever een consortium laat inschrijven.

Erik Nagtegaal (Enver) antwoordt dat de opdracht nu in praktijk wordt uitgevoerd als consortium met collega-organisaties. Het zou niet slecht zijn dat in de volgende aanbesteding iets scherper te benadrukken. Dit heeft overigens ook weer zijn eigen ingewikkeldheden.

Ellen Kortekaas (GRJR) kent van elders in het land situaties waarbij inschrijvers verplicht zijn ook crisishulp aan te bieden. De deelnemende partijen moeten er dan samen uit zien te komen wie de cliënt gaat bedienen. Het commitment voor crisishulp is er dan sowieso.

Ernst Jan van Keulen (Timon) vraagt zich af of er nu geen oplossingen worden verzonnen voor een probleem dat niet bestaat.

Erik Nagtegaal (Enver) benadrukt dat ook zijn organisatie nu dingen doet die beter zouden kunnen. Commitment uitspreken voor de crisisopvang zou helpen. De partij – wat nu Enver is – is nu wel erg afhankelijk. In de nu lopende vierjarige periode heeft een van de samenwerkingspartners besloten niet langer jongeren residentieel op te vangen omdat dit niet meer rendabel is. Het is interessant als partijen in gezamenlijkheid keuzes maken in de crisisopvang. Of daadwerkelijk een probleem wordt opgelost, is nog de vraag. De praktijk is dat er geen organisatie is die daadwerkelijk aangeeft geen zin te hebben in crisisopvang.

Ellen Kortekaas (GRJR) merkt op dat het breed committeren wel als veiligheidsmaatregel kan dienen. Voor het overige zou alles kunnen blijven zoals het is.

Erik Nagtegaal (Enver) wijst op het Haagse model, waar op iedere tien reguliere plekken een crisisplaats residentieel capaciteit is geborgd. Hiervoor kiezen, zou leiden tot een heel andere organisatie en sluiting van de huidige crisisopvang. Deze andere vormgeving van het perceel is wellicht een brug te ver. Voor een nieuwe inschrijving vanaf 2023 zou 2021 gebruikt moeten worden om vernieuwende ideeën inhoudelijk te bespreken.

John Schotanus (William Schrikker) vraagt zich af of de verplichting wel nodig is. Mogelijk wordt nu een werkwijze gecreëerd waarin commitment uitgangspunt is, terwijl de schotten en budgetplafonds de kern van het probleem vormen.

Stelling 3: Triage wordt door CIT geregeld.

Myrthe Koster (Yulius) voegt toe dat het CIT dan wel integraal moet werken, met vertegenwoordiging van zowel GGZ als J&O.

Erik Nagtegaal (Enver) wijst op de hierop aansluitende pilot om de toegang bij het CIT te gaan beleggen. Daar is al veel over nagedacht. Enver staat daarachter.

Overige vragen en opmerkingen:

Erik Nagtegaal (Enver) reageert op de passage in het document over goede uitstroom naar B en E. Er mag van worden uitgegaan dat hierin wordt voorzien. Dit dient goed te zijn beschreven in de uitvraag in het crisisperceel, maar ook bij de andere percelen.

Ernst Jan van Keulen (Timon) erkent dat dit in de praktijk onvoldoende is afgebakend. Bij een crisis op een groep in het B- of A-perceel is er gesteggel over welke aanbieder dit moet oplossen. Dit moet in volgende bestek duidelijk worden weergegeven. In het vorige bestek met als strekking dat in het geval van een crisis een gecontracteerde zorgaanbieder dit 'waar mogelijk' zelf moet opvangen. In de huidige praktijk leidt dit 'waar mogelijk' tot discussie tussen aanbieders uit andere percelen (die een crisiscasus naar de aanbieder van crisis hulp willen doorverwijzen) en de aanbieder van crisis hulp (die een strenge selectie aan de poort wil toepassen). 'Waar mogelijk' is een grijs gebied.

Myrthe Koster (Yulius) wijst erop dat in de nieuwe aanbesteding rekening moet worden gehouden met verschillen in de wetgeving tussen de F- en overige percelen enerzijds en de J&O-wetgeving anderzijds. Op de laatste is nu de hele aanbesteding gebaseerd. Daarvan ondervinden de SGGZ-partijen veel problemen omdat de Jeugdwet bepaalt dat een jongere enkel na een rechterlijke toets vrijwillig gesloten mag worden geplaatst, terwijl GGZ-aanbieders op grond van de Wet op de geneeskundige behandelovereenkomst (hun 'kernwet') een jongere zonder rechterlijke machtiging vrijwillig gesloten mogen plaatsen.

3. Sluiting

De voorzitter beëindigt de bijeenkomst om 17.00 uur.